

LAURA MIHAELA BRAȘOVEANU

ISBN 978-606-588-112-1
EAN 9786065881121
PUB 2013
2-02-0228-020-870 LIBRI

*Hrană
pentru suflet*

ISBN 978-606-5916-30-4
Iată o poveste zdrobită poezie la lungă distanță
București - București-Zalău, Ediția nr. 2018
ISBN 978-606-5916-30-4

9786065916303

Înțelegere în cunoașterea stării noastre
Înțelegere în cunoașterea noastră
Înțelegere în cunoașterea noastră
Înțelegere în cunoașterea noastră

Copyright © 2018 Laura Mihaiela Brăteanu
Tous droits réservés.

Copyright © 2018 Seven Publishing

Ediție redactată de Livia Brăteanu

ISBN 978-606-5916-30-4

Cuprins

Ca pe o floare / 9
Apel către minte / 10
Act fals / 11
Mi-e dor / 12
Variante / 13
Frontiere / 14
Eclipsă de Lună / 15
El / 16
Te vreau etern / 17
Iubire / 18
Un nou început / 19
Ai rătăcit / 20
Despre tine / 21
Rutina / 22
Deșertul Sahara / 23
Ca-n povești / 24
Șiroaie / 25
Bal mascat / 26
Pierderi / 28
Simt / 29
Ochii căprui / 30
Dor / 31
Venerație / 32
Caută / 33

Erou / 34
Suflet rătăcit / 35
Gânduri / 36
Sentimente sufocate / 37
Regrete / 38
Ochii albaștri / 39
Jocul tău / 40
Mintea și inima / 41
Ego / 42
Intrusa / 43
Ochii verzi / 44
Valiza / 45
Timpul / 46
Sortitul / 47
Vise dezgolite / 48
Pansament / 49
Turma / 50
La bunici / 51
Părinții / 52
Bona / 53
Ispita / 54
Îmi pare rău / 55
Visez / 56
Inimă rănită / 57
Înlănțuiți / 58
Infinit / 59
Două inimioare / 60
Tu / 61
Un singur bărbat / 62

Ca pe o floare

Te-am vrut și azi te am lângă mine.
Visam iubire, trăiam pentru tine,
Credeam în noi, aş fi sperat oricând,
Că fiecare clipă o vom petrece râzând.

Atâtea iluzii ce-mi umplu sufletul...
Erau zile cu „da“, erau zile cu „nu“,
Comori întregi de-mi sunt ascunse-n suflet,
Mi le redai pe toate și e de ajuns un zâmbet.

Pășesc acum prin vis, trăiesc iubire.
Te strâng în brațe, m-atingi cu fericire,
Îmi pui sclipiri în ochi, o rază de lumină,
M-atingi și mă încâlzește pielea ta fină.

Trăiesc o realitate plină de candoare.
Parfumul tău m-alintă ca pe o floare,
Săruturi dulci, mii, nu unul sau două,
Ești dintr-o ploaie picătura mea de rouă.

Apel către minte

Am dat un apel urgent către minte,
Să nu te mai citesc printre cuvinte
Că îmi lași inima prinsă în buzunar
Și tu umbli prin viață ca un hoinar.

Mi-a răspuns vocea mea interioară.
Un dicționar în mâna îmi strecoară
Să-l citesc când îmi pierd rațiunea,
Să nu-mi mai învârt după tine lumea.

Și-l scot la orice pas cu multă teamă.
Că aud vocea ta cum încă mă cheamă
Citesc reguli de-mi țin mintea închisă,
Dar parcă e un beci cu lumina stinsă.

Încerc să învăț cartea asta despre viață
Vreau să mă plimb în gânduri cu ceată,
Să nu te văd mereu și nici să nu te știu
Și niciodată să nu simt că e prea târziu.

Act fals

Ai fost un simplu călător ce hoinărea prin viața mea,
Călătorind prin a mea inimă, ai ajuns a mă avea,
Destinația de vis se numea „Eternitate“,
Dar ai fost prins și acuzat pentru falsitate.

Ai luat-o pe jos până la al doilea tren,
Priveam cu ochii goi, nu mă înduram să te mai chem,
Am schimbat destinația de la unu la doi,
Dar mă trăda inima, căci îmi amintea de noi.

Fără permis ai plecat din urmă să mă răscolești,
Spunând că ai greșit și că vrei să mă iubești,
Să, de îmi spui să mă întorc, am să ezit o secundă,
Să-ți spun că viața nu este doar o rundă.

Ia altă destinație, cu un alt sfârșit,
Când vei veni având biletul, eu voi ști ca m-ai iubit,
Drumul e greu, îmi pare rău că nu te însوtesc,
Dar vreau să înveți ce înseamnă cuvântul „Te iubesc“.

Mi-e dor

Mi-e dor să te mângâi cu privirea,
Doar tu îmi redai în ochi stralucirea,
Dar e bine să te știu cât mai departe,
M-aș topi instant prin ale tale șoapte.

Mi-e dor să-ți încălzesc brațele goale,
Să mă prinzi din urma când merg agale
Dar e mai bine să rămâi prins în alt gând,
C-aș sta pentru tine nopți întregi la rând.

Mi-e dor să îți sărut buzele uscate,
Pierduți pe o banca în miez de noapte
Dar e mai bine că are cine să te ajute,
S-ar da în mine prea aprigi lupte.

Mi-e dor să vorbesc cu tine în șoaptă,
Iar mintea să-mi stea plecată, toată,
Dar e mai bine să te port în amintiri,
În sertarul cu vechile mele iubiri.

Variante

Ai multe variante din care să alegi,
Dar mâinile îți sunt la fel de blegi
Iubirea adevărată, nu are plural,
Caci inima îți bate în mod singular

Te învârti în cercuri cu nume fade.
Lacrima din ochi, nu se ține și cade
Mintea e un carusel cu animații,
Pe care tu o pierzi în multe generații.

Nu știi ce variantă te-ar prinde bine,
Iar brațele culeg doar roiul de albine
Ai vise pline de polen în colorit
Fugi de singura femeie care te-a iubit.

Ai venit primul, dar ai rămas în urmă
Am amintiri strânse și acum în urnă
Biletul câștigător a fost pierdut
În glasul tău care e din ce în ce mai mut.

Frontiere

Ne priveam în ochii plini de frontiere,
Și-n suflet oglindea o mare de durere
Adesea mi-am dorit să sparg zidul tăcerii
Și pentru o clipă doar să dau iar frâu plăcerii.

Inamic ne-a fost timpul, dar și teama...
Regrete au apărut când ne-a lovit karma
Căci mintea derula imagini dezgolite,
M-a reținut ceva să nu îți spun, iubite.

Și timpul a trecut lăsând aceeași ploaie,
Să curgă neîncetat șiroaie și șiroaie,
Căci nici acum nu știu să trec de frontiere,
Am sufletul încuiat de lacăt și de cheie.

Poate și orgoliul m-a reținut cumva,
Să nu împart cu tine ce inima tinea
Aștept să te întorci să mă salvezi de mine,
Să ridic bariera și să mă îndrept spre tine.

Eclipsă de Lună

Vise ard în tacere când te privesc,
În ochii tăi văd lumină și îți zâmbesc
Ești aer, vânt și soare în viața mea,
E apă, foc, pământ iubirea ta.

Roua diminetilor se scaldă iar,
Ploaie sau soare aruncând un zar
Prind culoare când cu ochii mă pictezi,
Iubirea ta e ca o raza, mă eclipsezi.

Am un gând etern când vorbesc de noi,
O viață înainte și un drum parcurs în doi
În chipul meu citești ce-nseamnă fericirea,
Te-am cunoscut pe tine și am întâlnit iubirea.

În noapte, însă ai vrut să iezi cu tine,
Cuvinte atât de dulci, zâmbete atât de pline,
Să le deții mereu pornind câte-o furtună,
Rămâi etern aici, eclipsa mea de Lună.